

ШКОЛА ЗА ПРЕДШКОЛСКО И ОСНОВНО ВАСЛИТАЊЕ
И ОБРАЗОВАЊЕ „БОРА РАДИЋ“ - БАВАНИШТЕ



ПОЛЕТ

БР. 23.



ЛИТЕРАРНО-НОВИНАРСКА СЕКЦИЈА
„БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“

M A J K O - BORČE, RADNIČE, VASPITAČU MOJ, H E R O J U!

MAJKO, DANAS JE TVOJ DAN!

Majko, danas je tvoj dan - 8. mart upisan zlatnim slovima
za srećnu budućnost svih žena sveta!

Majko, zato ti želim da budeš bezbrižna kao svako dete
dok majka bdi nad njim!

Majko, da ti se lice ozari osmehom vedrine, a u očima tvo-
jim divnim zasijsu čudni sreće sjaji!

Majko, za tebe cvetaju ljubičice u bašti tvojoj punoj ju-
ternje rose i sunce što redja sreće sjaji i beskrajno plavetno
nebo vasiona!

Majko, dan ti se svaki smeši i želi ti sreću svu dok tvoji
kosa sjaji juternjim suncem, a usne ruže rumene tiho govore če-
du svom nežne i tole reči!

Majko, tada ću doći i ja, dati tebi srce moga dar uz reči
iskrenosti: "Majko, srećan ti 8. mart - Međunarodni praznik žena."

Koveč Snežana, uč. VI-

M A J K A

Moje drage majka vredno radi

Od rujne zore do mrklo mraka.
Prvih petlove budjenja poj
Budna i vesela dočeka.

Tokom dana poseo predeno radi
Ko mila i vredna pčela,
Pa plodove svoga rada
Ko pčela med, pruža nama.

Oh, kako tihano kuće sat
Kao da čita msli moje
koje ti kažem evo sad
"Srećan ti, majko, 8. mart!"

Vukešinov Peter, uč. VIII-3

8. M A R T

Za majki naših dan
Obući ću
Najlepšu haljinu svoju
Daću karafil crveni
Da ih obraduje, veseli

Pozdravljam srcem svo
Sve mama, šifom sveta
I želim da dugo žive
Životom sjajnog leta.

Ristić Svetlana
uč. V-3

PRAZNIK NAŠIH MAJKI

Bliži se veliki praznik naših majki, Dan žene sveta -- 8. mart. Toga dana čitavo napredno čovečanstvo s poštovanjem i ljubavlju se seće milione žena boreca za slobodu i bolji život. To je i divna prilika da najpre našim majkama, a time i svima ženama sveta, odamo zahvalnost za sve ono što čine za nas, što su nas odgajile, što nas vaspitavaju u duhu dobrote i plemenitosti, što nas uče da volimo svoju zemlju i njenu slobodu, što nas pripremaju da se, ako zatreba, borimo za nju kao što su to mnoge od njih nekada činile.

Odluka da se 8. mart praznuje kao Međunarodni praznik žene sveta donesena je na Drugom kongresu žena-socijalista 1910. godine u Kopenhagenu. Veliki revolucioner KLARA CETKIN pozvala je tada sve žene sveta da ujedinjene i složne i uz pomoć radnih sindikata žena, povedu borbu za pravo glasa, za izjednačavanje žena i muškarca, za zaštitu žene-majke kao i za ostale političke pravice.

Za revolucionerni i manifestacioni dan pokreta žena uzet je 8. mart, datum kada je radnička klasa Amerike javno istupila i demonstracijama zahtevala pravo glasa za žene. Posle toga ovaj dan je počeo da se slavi širom sveta, pa i u našoj zemlji. Međutim, dugo se ON nije mogao slobodno i javno slaviti. Žene su ga u uslovima kapitalističkog režima ipak okupljale krišom-ilegalno i slavile taj dan, ili pak uličnim demonstracijama i pod pretnjom hapšenja, pa i ubijanja proslavljale svoj dan.

Danas naše majke kao i sve žene sveta slobodno, ali nezalost ne još svuda, proslavljaju 8. mart dok mi nastojimo da im svojom ljubavlju i lepim poklonima ulepšamo njihov praznik.

Zato i je majci pružam karanfil crveni - simbol ljubavi i sloge čitavog miroljubivog čovečanstva.

Jovanović Alen, uč. VI-1

M A J K A

Majke je najdraže biće,
Najlepši što cveta cvet,
Lepa ko zora dok sviće,
Vredna ko pčele mela
Dok skuplja sletki med!

Majke je drage i uvek mila,
Ljubkija i lepše
Ni iz bajke vesela vila i
Uvek radosna, vredna i čila;
Takva je sad, takva će biti
Jer takva je uvek bila.

Novković Voje, uč. VIII-2

M A M A

Danas ti je rano zorom
osvenuo tvoj divni dan.
Uvek si mi srećna bila
vesela, živahna i mila.

Puna dečje radosti i sreće,
Poklanjam ti majko
Ovo rumeno cveće.

Želim ti - uvek budi lepa,
Drežesna i bujna, vita
Ko proleće i miris lipa.

Živi nam majko večne loto
Ko plam ljubavi beskrajne
Živele nam majke širom sveta!

Jakšić Jasmina, uč. V-3

R A M E U Z R A M E

Duga bi to bila priča kada bi morali da govorimo o nekada neravnopravnom i ponižavajućem društvenom položaju žene tokom proteklih vremena. Ali, tokom revolucionarnog poroda čitavog čovečanstva, a kod nas tokom narodnooslobodilačke borbe t.j. u vreme Drugog svetskog rata taj položaj se iz korone menja.

Pošto su fašističke sile raskomadale i okupirale teritoriju ondašnje Jugoslavije, goloruki i sam sebi prepušten narod, a uz svoju beskrajnu ljubav prema slobodi i zemlji svojoj pod rukovodstvom Partije i Tita, počinje oslobodilački revolucionarni rat. U toj krvevoj i žestokoj borbi zajedno sa muškarcima i žene su rame uz rame vodile teške borbe protiv okupatora i domaćih izdajnika. Noseći puške i bombe jurišale su hrebrom, veselo i smelo ne sluteći i ne misleći na smrt i povratak svoj. Zgerište domova, zločini fašista dali su im nevidjenu snagu u teškim uslovima oslobodilačke i revolucionarne borbe. Bile su svesne da se sloboda može ostvariti samo borbom.

Od oslobodjenja pa do danas 8. mart veliki je praznik naše samoupravne i socijalističke zajednice ravnopravnih naroda i narodnosti, žene i muškarca. Slevimo ga veselo i spontano sećajući se proteklih herojskih vremena borbi, stratišta, logora smrti i poniženje lika čoveka, sećamo se heroizma žena tokom borbe kojima su dokazale svu svoju veličinu čoveka.

8. mart je zato veliki simbol pobeđe čoveka.

Novković Voje, VIII-2

8. M A R T - D A N Ž E N A

Osmi mart je nesvakidašnji dan žene, dan sloge i prevod borbe za ravnopravnost. Svoj Kongres žene su održale u Kopenhagenu 1910. godine. Tom prilikom su odlučile da 8. mart postane međunarodni dan i praznik ravnopravnosti žene i muškarca.

Nekada žene nisu imale nikakve preve. U radnom odnosu žene su dobijale manju platu od muškarca. Međutim, daljim tokom rada i borbe dokazale su da mogu na svakom radnom mestu s uspehom raditi.

Za vreme rata i žene su se borile zajedno sa ljudima. Mnoge su pokazale nevudjeni heroizam kao narodni heroji Sonja Marinković, Marije Buršać i druge. Naša Armija je imala i ima ono što do danas niko nije imao ženu-borcu, političaru. U našem samoupravnom društvu žene je u svemu izjednačene sa muškarcem.

Majka je heroj u borbi, heroj u miru, stvaračac života.

Lezerov Jasmina, uč. VI-2

M A J K A J E N A J L E P S A B A J K A !

M A J K A

Postoji samo jedna žena
koju najviše volim ja.
To je ono najdraže biće,
To je majka moja!

Majka je zora crvena
koja se jutrom budi
Ona je nebo široko, plavo,
Najveća ljubav moja.

Svaka moja detinja petnja
ili rosna suza moja,
Bol je veliki za srce njeno
za dušu njenu, zenju svu.

Uvek kada mi je najteže,
Naročito kada sam sama,
Prati me blago lice,
Čuva me moje mama.

Njene me ruke stalno grle,
A njene oči svuda prate,
Njene su misli upućene meni
"Moje drago i milo dete...!"
Ko potoci k meni teku, hrle.

Jakšić Jasmina, uč.V-3

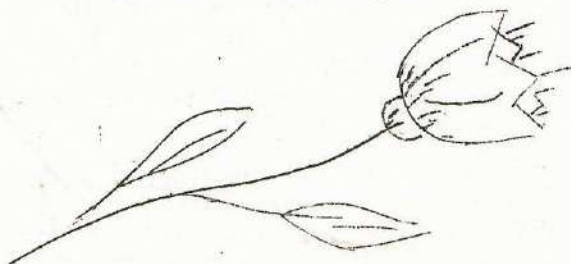
M A J K A

Majka je cvet u rosnoj travi
Majka je onaj pupoljak plavi.
Majka je cvetak ljubičice
Što se livenom plavi.

Majka je ruža rumena,
Majka je ptica senica.
Majka je najdraži cvet
Majka je čitav svet.

Majka ptica u letu,
ili pčelica u plavom cvetu.
Majka je nebo što se plavi
I sunce što večno sjaji.

Glišić Snežana, uč.VI-1



BUKET RUŽA

Majka je divni buket ruže
Kojim nam sviho srce pruža.
Ona je i keranfil crveni
I prve bele lala
Ko zvezda sa neba pala.

Na 8.mart kad procvetaju
Svi cvetovi lepi ovi
Prići ću svojoj majci
I tihim glasom reći:
"Majko, volim te, neka ti
To kažu cvetovi dražesni ovi."

Milošev Aleksandar
uč.VI-1

8. M A R T

Dolezi nam 8.mart
Ispunjen pesmom o majci
I miloj, lepoj i dragoj
Bakinoj uspevaci.

Dolezi u sve zemlje sveta
Leti čak do drugih planeta
Da poželi sve najlepše
Svakoj ženi uz poklon
Krupnog crvenog cveta.

Dolezi juternjim suncem
I bujnim različcima,
Raspletenih letice zore!

Zato neka sve žene sveta
Mame, mile bake ili tote
Radost i sreću našu osete!

Panić Snežana, VI-1

MAJKA JE MAJKA

Majka je najlepša kap rose
Jutros skliznula sa lica.
Majka je najlepši
Kose pramen plavi
Koji njeno dete čošlja.
Majka je polje lala
Moje ljubičice plava.
Majka je najlepši cvet
Koji obasjava ceo svet.

Ilić Snežana, uč.VI-3

MAJCI

Karanfile spremila sam
Majci da ih dam,
8.mart srećan majko,
Buket je za tvoj dan.

Nacrtaću čestitku malu
S cvetovima karanfile
Čestitaću tebi majko
Pr znik raširenih krila.

Volim svoju majku milu
Uvek,svaki dan
Pa joj zato srcem svojim
Prznmik čestitem!

Simeonov Nada,uč.VI-3

PESMA MAJCI

Srećna majko,mila moja,
Tebe voli kćerka tvoje.
Volim tebe iz sveg srca
Jer za tebe samo kuca.
Ti si mila,ti si blaga,
Srcu mome uvek draga.

Ti si majko cvet pun rose,
Boje poput tvoje kose.
Majko,ti si cvet rumeni
Koga nosim ja u sebi.
Cvet rumeni svude nosim
I njime se ja ponosim.

Majko ovo tebi hitam
Da ti praznik tvoj čestitam,
Da ti dadem buket cveća,
Uvek da te prati sreća.
Želim da si uvek mila,
Uvek zdrava,vedra,čila.
Majko draga,majko moja,
Pozdravlja te Stojke tvoje!

Stenčulj Stojenke
uč.VIII-2

MOJA BAKA

Moja ljupka baka
vesela je i blaga,
Uvek mi toplo tepa
"Spavaj unuko drage!"

Priče mi neku priču
iz daleka,iz davnina
Punu mašte i sterina
Dok polako spušta se
Tiha noć i njena tmina.

Krunić Svetlana,uč.VI-1

MAJCI ZA 8.MART

Dobro jutro,majko draga,
Mila,zdrava,čila!
Čestitam ti tvoj mart osmi
S puno želje mojih toplih,
Jer danas je majko dan tvoj
A i želje mnogih!

Neka ti eho poljupca mog
Bude poklon tebi moj
Ispunjen željama mojim
Čitavog života tvog!

Bogdanov Branka,VI-2

MAJKA BORAC

Bila si majko borec za slobodu,
Pravdu i ljubav naše domovine,
Bila si majko sve,
A najviše majka dece svoje.
Pružala si toplotu i radost
Name,tvojoj deci sveta,
I tvojoj majci domovini našoj
Srce svoje dala za oslobodjenje.

Borila si se kao i sve druge,
Borila se uz svoje drugove,
Sa puškom i bombom u ruci
I pstala idol žene-heroja.

Maksimović Snežana
uč.VIII-2



CVETAK MOJ

Majka je mali nežni cvet,
Ona je čitav svet.
Majka je nebo plavo,
Ona je sunce sjajno.
Majka je prostor beskrajni
Po kome se ore usklici bajni
Deca njena,biseri sjajni!

Krunić Svetlana
uč.VI-1

P O E Z I J O, M A J K O N A Š A!

22. DECEMBAR

To je Dān Armije moje,
Radniče, Armije tvoje,
Dan sviiju nas danas, sade.
No bilo je to nekada
U vreme teške rata
Kada u celom svetu
Ni mila vredna pčela
Nije bile slobodne u letu!

U tom teškom vremenu životu
Borci slobode odluku daše
Okupiše se u malome Rudu
I svi u glas zavet dadoše:
Živeti, boriti se i umreti
I Armiju novu stvoriti!

I rodi se Armije naša
Proleterskom brigadom prvom,
Oa sinova njanje ove...
I kretoše u borbu, pobeđe nove.

Se usane pesma im poleće
"Druže Tito mi ti se kunemo
Da se tvoga puta ne skrenemo."
Kao žubor novoga života
Koje nosi divno proleće!

Vukašinov Peter
uč. VIII-3

M J K A

Srećan ti mama 8. mart
Za tebe najlepši dan.
Primi ovaj buket ruža
Sneža ti tvoje od srca pruže!

Sunce nam sija divni san
Majko, pesmu ti pišem
Za ovaj predivni dan.

Lesmom ti kažem želje moje
Jer osećam srce milo
Kako mi toplo ono kaže:
"Želje su iste moje i tvoje!"

Maksimović Snežana
uč. VIII-2

MLADOST

Mladost je u TEBI,
Mladost je u MAMI,
U svima nama,
U svekoj seni.

Mladost je naša,
a mi smo njeni
Živimo srećno,
Živi nam mladosti večno!

Glišić Gladjana
uč. VIII-2

ZIMA

Zima hladna,
Zima mrazna,
Zima bela.
Nikada tačne.

Pokrivač beli
Pokrio sve.
A vrapci mali
Pod streju seli.

Vetar fijuče
i dim raznosi
Danas je isto
kao i juče.

Sneg beli veje
dok peć u sobi
Samo li greje
A ja redim
Svoj goblen mali
Zimski omiljen hobi.

A zima hladna,
Pokrivač beli,
Sneg beli veje i veje,
A peć u mojoj sobi
Bucketa, sjaji i
Greje li greje...!

Dinić Ružica
uč. V-3



TI ...

Bile su to divne vremene
Bili su to srećni dani, Jer smo se
Jer smo se voleli mi
U vreme mašte i sreće naše.

Sanjala sam duge noći
U mračne osame te,
Divno je to bilo
Dok si ostojao sami TI.

Zbližili su nas prolećni dani,
Brali smo cveće mi,
I sanjali i maštali
O sreći našoj velikoj.

ALI.....!

Isišli su tmurni dani
Sreća je izgubila čari svoje,
I nenadane neke tuge
Ovlade dušom mojom.

Otišao si daleko, daleko!
Tužan je to rastanak bio.
O, plakali smo setno
jer smo dobro znali
Da naše maštenje u zbilji
Zaista ko sreća sveka
Veoma kratake bi....!

Nekada si postojao samo TI!
Na tvome mestu sada
Nožan i težak osećaj osta
Dok vreme u vihoru juri
Nosći ostatke mašte
I sreće naše.

U vihoru toka vremena
Odlaziš u nepovrat TI
Kao najlepši san, kao snovi,
Kao mašte u stvarnosti!

Marjenović Dušica
uč.VIII-1

JESENJA PESMA

S jeseni ljubavi oto venu
Opade žuto umrlo lišće,
Volim te ostaje samo tuga
Agrane postaju nage.

S jeseni se gase sjene
I prošlost zaboravlja,
Ali ipek ostaju uspomene.

S jeseni sunce se gasi
Umire leto u ružama,
Ali u srcu ostaju zraci ljubavi
I senke naše o nama!

Marjenović Dušica
uč.VIII-1

TI SI ...

Ti si dragi moje prve ljubav,
Ti si dušo moj mili san,
Ti si si sunce naba moga
Tebi pevam u ovaj dan.

Volim te verj mi
Rastavit'na neće niko znać,
Volim te i pevaj mi zato
Sto našoj sreći
Nikad neće doći kraj!

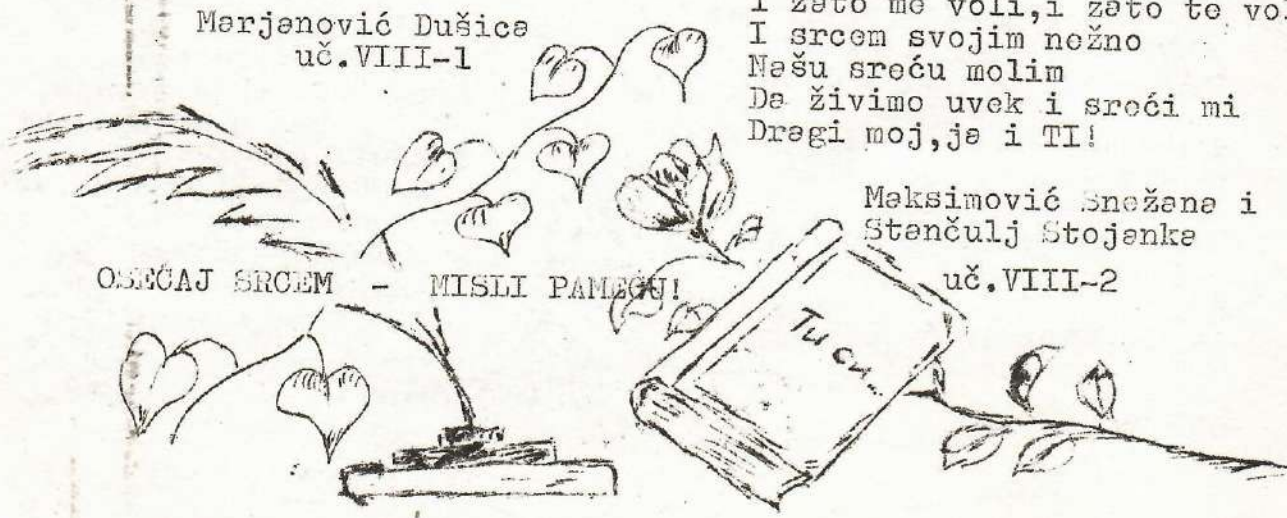
I drugi djaci u ljubavi pate
Kao dušo ti i ja,
I njihovi snovi divni
Isti su ko naši svi.

Ovo je pesma naše sreće,
Ljubavi naše prelepi dar
Podari nam ga stručak sreće
Li smo dragi, diven par.

I zato me voli, i zato te volim
I srcem svojim nežno
Nešu sreću molim
Da živimo uvek i sreći mi
Dragi moj, je i TI!

Maksimović Snežana i
Stančulj Stojanka
uč.VIII-2

OSEĆAJ SRCEM - MISLI PAMEĆU!



SEĆANJE NA JEDNOG ATA

Zvao se Čilag. Sećam ga se kao kroz maglu. A bilo je to davno. Pre jedne decenije. Ponosan, ogroman, bar se meni tako činio, crne dleke, vranac. Jedan od najboljih konja u selu po dekinom ka- zibenju. Bio je opšti ljubimac. Prema nama je bio krotak, miran, do- ber, ali u štali gospoder pravi-zavodio je on svoj red. Kad u šta- lu udje, kao neki petlić, ostali konji kao po komandi odmah se umi- re. Mnogo sam ga volela. Mada sam imela samo četiri godine, osećala sam da je naš Čilag oličenje dobrog.

A onda jednog prolećnog dana došla je ta grozna plava gvozdona naprava zvana traktor. Na četiri točke, hladna, bezosećajna; znala je se da guta benzin ili naftu, burađ. Da brunda. I.....doga- dilo se ono najgore: Čilag je morao da ode. Došao je kupac i poveo ga. Zaplekalasam gorko i neutožno znajući da zauvek odlazi.... odlazi u nepovrat.

Čilag je bio bezbrižan i nije slutio šta ga čeka. Nepo- znate ruka je uhvatila em, a on se začudio. Okretao je glavu pita- jući se zašto ne polazi i njegov gospoder. Ni jedno srce nije iz- držalo ovaj plemeniti životinjski gest. Potoci suza slili su se sa- mo u jednu želju da se vrati. Svi su ga želili, ali za ponosnog, ved- rog i dobrog Čilaga mesta više nije bilo.... traktorska grozota za- uzela je njegovo mesto, a njega oterale u nepovrat!

Omrzla sam otada tu gvozdenu bezživotnu napravu od 60. konjskih snaga, jer Čilaga više nema! Jedino su slike ostale kao uspomene. No ni one ne mogu dočarati ono što se u meni urezalo... Nikada ga zaboraviti neću i ne mogu. Ipak sam u tom teškom trenutku kus svim srcem četvorogodišnjeg deteta osetila da sam izgubila nešto lepo i dragoceno.

Čilag je otišao... Ostale je njegove sen u mojoj duši!

Bogdanov Branke, uč. VII-2



ŽIVOT U KOTORU

Beli galebovi lete. Njihove kristalne boje presijava se na suncu i umiva u plavetnilu čistoga zatalesanog mora. Kada se ga- lebovi umore od duga leta, sleću na površinu mora, kupaju se, pevaju srećni što se nalaže tu, na valima našeg Jadrana... slobodnog i divne- nog Jadrana naše Jugoslavije.

A znate li na kom delu plavoga Jadrana se nalaže ovi srećni galebovi? Nalaže se kraj rive ponosnoga Kotora. Čista voda za- liva, koji više podseća na predivni fjord, ogledalo je ovoga grada. Svaka kuća, svako delo vrednih ljudskih ruku... i sve što se nalaže pored obale, odslikava se u plavetnilu divnoga zaliba Boke Kororske. Ti odslikani likovi čine mi se mnogo lepšim od oni previh sa rive. U vodi sve svetluca poput zvezdica vasiona, presijava se i taleša- njem mora dobije neke nove zanimljive konture. I kao da posmatraču kažu da je u ovom prekrasnom daru prirode život srećan, veseo, bba- vijen velom morskih vila. Svakom namerniku-putniku zastaje dah kad svoj pogled pusti u visoke kamenite zdanje prirode, koje kao lanac obavijaju Kotor. Pogled proleće njihove pusto i nago stanje i kru- žeci sleće na predivni Kotor. I dok pogled lebdi tim prostranstvom, do nas se njihovih visina dopire po neki kliktež sokola ili orla i teko naruši ovaj mir uz pomoć žuborećih i penušavih udara morskih vala o obelske hridi. A zatim opet spokoj i more, taleši, galebovi.

A grad Kotor? Он спава, радостан и срећан заједно са својим веселим људима да би се следнег дана пробудио свеж и са пуно новог животног елана испуњеног лепотама живота у слободној земљи радног човека. Бели галебови опет ће летети и опет ће се вихорба боја пресијавати на сунцем обасјаном мору и као од огледала ширити плаветнилом васпоне.

Живот тако тече токовима својим а Котор, древни град Невасте Јадрана поносито стоји и мами својим старинама, лепотом, историјом и пре свега народом.

Трифунув Снежана, уч. VIII-3

МОЈИХ ДВАНАЕСТ ГОДИНА

Дванаест пута су ливаде зелениле, исто долазиле лета јесени и зиме. А дани пролазе, живот тече ка непресушна река којој нема краја. Сигурно ми је била четврта или пета зима када сам се безазлено јурила по тек нападалом снегу, уживала у првим ланцама пролећа, радовала се топлом лету и слатко мљаккала плодове богате јесени. Играла сам се доптом, луткама својим и од ливадског цвећа са мојим малим другарицама плела цветне венчиће.

Тако су текле године испуњене чарима и лепотама годинских доба а ја све, тако да кажем сада, старија размишљала све зрелије о животу и свему безаног за нега. Бар тако мислим. И као да то размишљање полако потискује све детје снове које никада не може нико па ни ја заборавити, јер су се рађали онда када нисам имала никаквих обавеза.

За мојих дванаест година слушала сам и слушам и данас ко родитеља тако и мојих наставника, јер ме њима упућују на правни животни пут који ће ме довести до циља-правог и поносног човека.

Јасмина Јасмина, V-3

ЈЕСЕЊЕ ИДИЛЕ

Стигла је јесен. У путу се провлачила кроз пукотине дрвећа, између кућа, села и градова и тихо стигла и у моје село. Иди и поред тога видљива је промена у природи, времену, људима. Зелене су одлетеле у топлије крајеве, верни цркутани више не цркнуту весело, гране огоделе и крцкају ко песма костура под налетима ветра, па лице на робове времена.

У овом амбијенту нашао би се и по који путник-пролазник како журно одмиће уличицом сивојесном јесени. Ипак сам му видела лице намрштено уоквирено подигнутом кратном и шалом који је допршао. За њим као да га јури поче сипати јесења киша и ускоро не га нестане у маглини јесени.

Ипак јесен је превртљивог временског карактера. После неколико часова појави се кроз маглину озбиљно сунце, кисело зрацима насмехи онима који га опазиле, па се опет изгуби у тамним јесењим облацима.

Настају дуге ноћи, настаје време размишљања о животу, протеклим данима и месецима, парку, реци, шуми, дигли. Проливају се сузе због оцена, а понека се наје и због љубави... због неког дечака или девојчице. Тако и ја у смислу тога размишљам. Пред мојим очима ка на филму тече река летова, глумица, хемијских оловки, књиге, свеске, тема, задаци, формуле, резултати... И одједном зврцкање трактора и крцкање његове пратиле наговарене жути златом-курузом... и нестане, а размишљање настаје. Мислим о зеленим пољима, клупи у парку... о могућим и немогућим стварима...

Јесен је то! Носи своје обележје: златножућу боју испуњену сивилом. Музика јесењих тонова живи у брзакү потока, про-

муклом цвркуту птица, шуштају оналог лишћа, гргољењу олука кућа...

Шума је одисала мирисом јесењег дана, а земља влажна и хладна... Столетна стабла обрасла маховином скупила се у својој сени и под њено окриље сивило јесени. Речица је још увек бистра па се у њој огледају гранате руке врба те стварају пековима исту слику неумитне јесени.

Марјановић Душица
Трифонов Снежана
Глишић Слађана

уч. VIII разреда



НЕМА ГА ВИШЕ

Угасио се један млади живот... Увело је десет црвених ружа... Нестао си ти... Отишао си заувек, а родио 16. децембра 1969. Свој млади живот завршио си у својој десетој години... Нема више дечака, нашег друга Микија! Наш друг је залутао на суровој стази! Немоштајаће нам Мики, твоје шале, осмејак, каубој, скијањ... Остале су твоје недокршене оцене, туга изненађености сестре, маме и оца, и свих који су те волели, а посебно ми, твоји другарице и другови. Мики! Надазиш се у неком бескрају, али си ипак ту, са нама у нашој улици, школском дворишту, клупи, у нашем неизбрисивоме сећању!

Волете исећају се тебе твоји
другови и другарице и учитељица
IV-1 разреда.

Мајко, не тугуј! Мајко, ти си моја љубав највећа, нежна као најнежнији цвет, а лепа као најлепша расцветала црвена ружа! У мислима сам ти увек ја, моји доживљаји и опет ја....!

В Е С Т И

У нашој основној организацији социјалистичке омладине при нашој школи има око 80 омладинки и омладинаца. Врло смо активни у свим акцијама које су покренуте како у школи тако и у месту, као што су: сађење јела и бреза у селу, уклањање преостале грађе и отпадака после изградње забавишта, учешћа у акцијама Црвеног Крста, Пионирског одреда као и одреда Извиђача. Ових дана спроводимо акцију финансијске помоћи другарицама и друговима из Доње Веке на Голији у вези електрификарања њихове школе. Акцију спроводимо са пуно ентузијазма и разумевања за наше другове и другарице са Голије.

Осим што волимо да радимо, организујемо и забавни део живота у школи уз помоћ разредних старешина (Радмиле Живковић, Стојана Никашиновића и Драгана Живковића, као и наставника Моме Вељковића, наставнице Тамаре Ђосић, која ових дана одлази у другу школу уз много наших суза и жеља, као и наших старијих другова и другарица-омладинаца). Поводом државних празника и Дана школе имамо посебне игранке у школи, а сваке суботе посећујемо игранке у организацији Дома омладине.

Наши чланови и чланице су веома активни и као спортисти, као чланови фолклора КУД Жарко Зрењанин и сл.

Нешто најбоље је наше другарство. Оно се огледа у свим нашим активностима. Посебно је велико то другарство-наша традиција са школом из братског Сирача које се сваке године развија и учвршћује новим виђењем. У школи БОШКО БУХА у селу Градини генерације наших другарица и другова пред спомеником Бошка Бухе постају чланови ССОЈ.

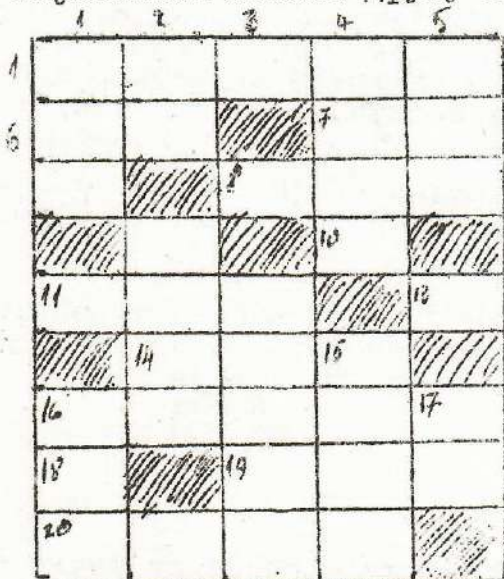
У нама буја младост као осмех света и развија оно најлепше братство и јединство!

Сливера, Јагода и Сања, VIII р

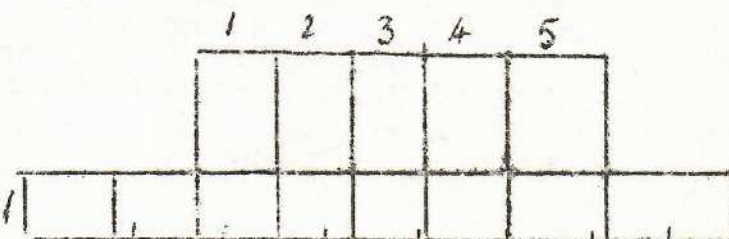
- ПРОСЛАВА 8.МАРТА

У петак 7.марта у сали Дома омладине одржана је свечана академија поводом 8.марта-Међународног дана жена.Академија је организована у режији Актива жена при ССРНЈ и хора Школе БОРА РАДИЋИ И рецитатора исте.

Химном је отворен овај свечани скуп.После тога другарица Радмила Јовановић одржала је леп реферат о значају овог дана удози жене у нашој стварности и њеној равноправности и афирмацији.После реферата изведен је пригодни рецитал ученика IV-3 разреда,затим је хор отпевао ДРУЖЕ ТИТО МИ ТИ СЕ КУНЕМО уз соло певање Станковић Снежане,уч.VII-1 и Трајковић Јагоде,ул.VIII-1,на пригодне рецитације посвећене 8.марту и на крају хор са песмом МЛАДА ВОЈВОЂАНКА која се претворила уопште коло и песмом са најлепшим жељама Другу Титу за брзим оздрављењем.



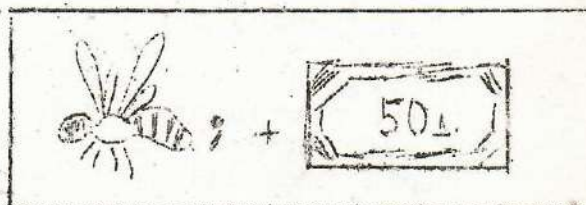
Канацки Сава,уч.VIII-3



ВОДОРАВНО: Наш познати стари шаркашки ас.

ВЕРТИКАЛНО: 1.Аутоознака Вараждина 3.Прво и седмо слово азбуке 4.Аутоознака-уписи ДМ 5.Река у СССР-у.

ВОДОРАВНО: 1.Главни град Албаније, 3.слово наше азбуке 5.16.и 1.слово азбуке 8.Наша инд.нафта 11.Поклон 13.Ознака Италије 14.Де недеље 16.Област у Војводини 19.Женско име 20.Део главе.



УСПРАВНО: 1.Лопта ван терена 2.Скраћен ница 4.Лековита биљка 5.Име руске гро-фице 9.Часопис за жене 1.Део војнич-ке опреме 15.Провинц.израз за мајку 17.Показна заменица 16.Енглеско муш-ко име.

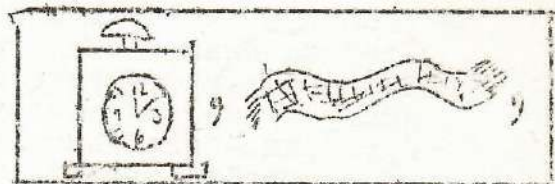
Вукашинов Петар,VIII-3



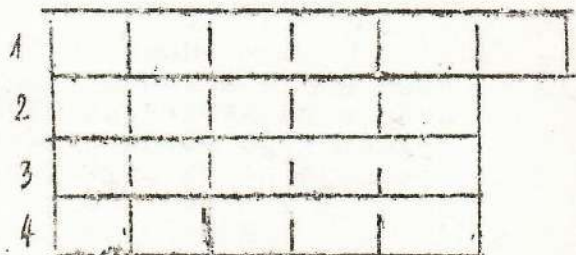
(1.3.11.11.20)

1. Разгони таму
2. Планина крај Београда
3. Носе га и жене и људи
4. Лети ко птица

(17.20.40.20)
Глишић Счађана,VIII



(17.20.40)



Динић Ружица,V-3

МАЛО ШАЛЕ? МАЛО СМЕХА И АНЕГДОТА ИЗ НАШЕГ БАЧКОГ ЖИВОТА !

КОСТУР

На часу биологије Срђан Ћири-
ковачки дирао костур човека.
После часа наставница Ценић
Снежана хали се наставнику
Драгану Живковићу, раз. старе-
шини VIII-3:

—Ваш Срђан ми је дирао костур, а
он када се поквари не може да
се поправи!

—Ма не брините се, колегини-
нице! Одрађемо Срђана и све ће
бити без оправке! — и беди је на-
ставник Драган.

Вукашинов Петар, VIII-3

На часу српскохрватског јези-
читамо цртицу МОЈА МАЈКА. По-
што је наставник Драган рекао
да нешто о вој запишемо, али
најпре наслов и име аутора Зо-
ран Алексић рече:

—МОЈА МАЈКА од Јована Цвиљи-
ћа! — У разреду наравно смех.

—Па наставнице, ево повукао
сам једну цврду црту.... да!
—заврши Зоран.

Општи смех!

Алексић Станиша

Уч. V-2

Током часа биологије Славо-
љуб Стојковић и Ненад Маркоп
узајамно се газе. У једном тре-
нутку Славољуб јаче нагази Не-
нада те овај дрекну. Наставница
Ценић Снежана упита:

—Шта је то тамо у последњој
клучи?

—Наставнице, поткива га! — до-
баци Ерски Драган.

Малетин Бојан, VIII-2

Читамо реферат. Дође ред и на
Стеву Милошевића.

—Хајде, Стево!

—Немам реферат!

Наставник Драган му даде једи-
ницу уз речи:

—Фоте Мико да не види нико!

—Шта то вреди, наставнице! Сви
су видели! — заврши Стева.

Обрадовић Драгиша, VIII-3

ДИРИГЕНТ

Ненадов Петар устао и почео да
имитира диригента млатарајући
рукама према разреду као према
хору. Илић Милоју то досади па
рече у глас да цео разред чује:
—Са бундева глас се чује,
магарац сад диригује!

Дацовић Цветко, V-3

ШУНКА

Час одељењског сррошине у VIII-3
Наставник Драган Живковић справ-
дава изостанке. Пита Смиљу Грубор:

—Зашто си изостала у четвр-
так? —Знате, пекле ме нешто очи,
па сам била код лекара...

—Па ушта си то гледала...

И пре него што је наставник завр-
шио, а Смиљ одговорила Срђан Ћири-
ковачки убаци:

— У шунке, наш Буца!

А после недељу дана опет ће разе-
редни:

— Смиљо, јесули ти прездравиле
очи?

—Наравно наставнице! Од шунки ја
је осрао само канап! — одговори бр-
зо Срђан, док је Смиља збуњено гле-
дала насмејано лице разреда.

Остојин Мирослав, VIII-3

БОЉЕ ЧУЈЕ

На часу ликовног наспитања нас-
тавник Мика Обрадовић снако зг-
ред. пошто смо цртали пса, упита:

—Ко Децо, боље чује: пас или чо-
век?

—Наставнице, Ива зна!

—Хајде Иво, кажи!

—Па ... спај... зато што пас и-
ма веће уши!

Савин Љиљана, V-1

ПИШИТЕ НАМ! ДОСТАВЉАЈТЕ НАМ
СВЕ ВАШЕ РАДОВЕ — ПЕСМЕ, ПРИЧЕ,
ШАЛЕ, АНЕГДОТЕ као и РАДОВЕ ЗА
ЗАБАВНИ ДЕО!

СВИ СТЕ ЧИТАОЦИ ВАШЕГ ЛИС-
ТА — СВИ ЊЕГОВИ САРАДНИЦИ!

ПИШИТЕ! ОЧЕКУЈЕМО ВАШЕ
РАДОВЕ!

Ваш ПОЈЕТ